

[Jensen-Stevns.]

givning saadan som den, vi er inde paa her. Kirkelovene af 1922 slaar det Princip fast, at det kirkelige skal være noget for sig, og det kommunale noget for sig. Dertil kommer, at den Bestemmelse, som findes her i § 20, kun gælder Købstæderne. En tilsvarende Lovbestemmelse er det ikke Hensigten at indføre for Landkommunernes Vedkommende, og der er vist heller ikke nogen derude, som har kaldt paa den. Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at i visse Tilfælde vil en saadan Repræsentationsret føre til mærkelige Resultater, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor en Købstadkommune og en Landkommune har fælles Kirke og fælles Præst, saaledes som Tilfældet f. Eks. er i den Kommune, jeg har med at gøre, nemlig Storehedinge. Der forekommer det mig, at Ordningen vilde blive ganske uheldig.

I Stykke 2 i § 20 findes der en Bestemmelse om, at Borgmesteren fremtidig skal være ikke blot fast Medlem af, men ogsaa Formand for Bygningskommissionen, Brandkommissionen og Sundhedskommissionen, og saa findes der nærmere Bestemmelser om, hvorledes disse Kommissioner i øvrigt skal sammensættes. Jeg vil gerne herom for mit personlige Vedkommende sige, at jeg har aldrig haft nogen Sympati for disse Tilløb til at udvide Kommunens Arbejdsomraade. Jeg forstaar meget vel, at i de større Købstadkommuner, hvor der er et vel uddannet og tilstrækkeligt Personale, kan Tanken derom forekomme naturlig, men for saa vidt angaar de mindre Købstadkommuner, hvor Arbejdet til syvende og sidst i væsentlig Grad hviler paa Borgmesteren personlig, kan det ikke anses for at være i saadanne Kommuners Interesse, at Arbejdsomraadet udvides mere end nødvendigt. Jo større et Omraade Borgmesteren skal sprede sig over, jo mere speciel Viden man forlanger han skal være i Besiddelse af, des vanskeligere bliver det for ham at røgte sit egentlige Hverv, nemlig som Leder af Byraadet og af den egentlige kommunale Virksomhed. Jeg for mit personlige Vedkommende vilde derfor absolut foretrække, at vi paa dette Punkt blev ved den bestaaende Ordning, hvorefter Embedsmændene staar i Spidsen for Bygningskommission og Brandkommission og altsaa sørger for Sagernes Tilrettelæggelse og præsterer den Specialindsigt, som dertil er nødvendigt.

I Lovforslagets § 22 findes en Bestemmelse om, at den afsluttende Behandling af Købstadens Budget kan udskydes til den 31. Marts. Den gældende Regel er den,

at den anden Behandling skal være afsluttet senest 15. Januar, i fhv. Indenrigsministers Krag's Forslag stod der 15. Februar, og nu er man altsaa i det foreliggende Lovforslag endt med at sige 31. Marts. Det er en Bestemmelse, der, hvad ogsaa den højtærede Indenrigsminister var opmærksom paa, ikke let lader sig forene med Valglovens Regler om Skattevalg. Nu er det ganske vist saadan, at Skattevalg vistnok aldrig har været foretaget, men man har nu en Gang denne Lovbestemmelse, som giver Kommunens Beboere lovlig Adgang til at faa et Budget prøvet, og saa er det dog maaske en noget uheldig Ting, at man praktisk talt udelukker Muligheden for at faa denne Bestemmelse bragt i Anvendelse. Paa den anden Side forstaar jeg meget vel, hvad det er for Betragtninger, som har været ledende ved Affattelsen af den foreslaede Bestemmelse. Det er den praktiske Betragtning, at man i Byraadet kan sætte Pris paa at vide, hvordan Resultatet af Ligningskommissionens Arbejde har været. Den 31. Marts vil man formentlig i Ligningskommissionen være saa langt fremme med Arbejdet, at man har et Skøn over, hvordan Skatteevnen vil være i Kommunen i det paagældende Regnskabsaar, og det kan være en Behagelighed for Byraadet at vide dette. Naar det skal lægge Budgettet, ved det da nogenlunde, hvor nær det tør gaa Kommunens Skatteydere i Retning af Skatteudskrivning. Men herimod kan man rigtignok sige, at hvad der skal udskrives i Skat i det enkelte Aar, er det, som er nødvendigt til Kommunens forsvarelige Drift, og kun det nødvendige skal udskrives, enten Skatteevnen saa er større eller mindre. Jeg maa tilstaa, at her er et af de Punkter, hvor jeg foreløbig staar noget tvivlende overfor Lovforslagets Bestemmelser, jeg er ikke ganske sikker paa, om man her har truffet det rigtige, men jeg skal med Interesse høre paa, hvad man fra anden Side i Salen vil sige herom.

I § 25 finder man en anden, saare vigtig Regel, en Regel, som gaar ud paa, at Ligningskommissionerne, der hidtil er blevet valgt særlig, altsaa har haft et direkte Mandat fra Kommunens Vælgere, fremtidig skal udpeges af Byraadene. Begrundelsen for denne Regel er, at det i mangfoldige Købstæder er blevet følt som et Besvær, at man, naar der har været afholdt almindeligt Byraadsvalg om Foraaret, saa derefter om Efteraaret skal have nyt almindeligt Valg for at faa Ligningskommissionen sammensat. Jeg ved meget vel, at Anskuelserne indenfor det Parti, jeg tilhører, er stærkt delte med Hensyn til, om denne Bestemmelse nu ogsaa